

Zamyslenia na týždeň po 6. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 9. júla 2018

Piesne: ES č. 310, 318

Text: L 6, 12 – 19

„12V tých dňoch vyšiel na vrch modliť sa a na modlitbách k Bohu strávil noc. 13Keď svitlo, zvolal si učeníkov, vyvolil si z nich dvanástich a nazval ich aj apoštolmi: 14Šimona, ktorému dal aj meno Peter, jeho brata Ondreja, Jakuba a Jána, Filipa a Bartolomeja, 15Matúša a Tomáša, Jakuba Alfeovho, Šimona zvaného Horlivec, 16Júdu Jakubovho a Judáša Iškariotského, ktorý sa stal zradcom. 17Keď potom zostúpil s nimi, zastal na rovine a (spolu s Ním) veľký zástup Jeho učeníkov i veľké množstvo ľudu z celého Judska, i z Jeruzalema i z prímorského Týru a Sidonu, 18ktorí prišli, aby Ho počúvali a boli vyliečení z neduhov. Uzdravovaní boli aj tí, čo ich trápili nečistí duchovia. 19A všetok zástup snažil sa Ho dotknúť, lebo sila vychádzala z Neho a liečila všetkých.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Uvedený úryvok z evanjelia svätého Lukáša je vyvolenie dvanástich. Ježiš si vyvolil svojich učeníkov zo sveta, aby ich, poučených Jeho slovom a príkladom, znovu vrátil, poslal do sveta hlásať evanjelium. Dnes môžeme zamerať svoju pozornosť hneď na úvodný verš: „V tých dňoch vyšiel na vrch modliť sa a na modlitbách k Bohu strávil noc.“ (v. 12) Ježiš začína novú etapu svojho verejného pôsobenia a začína ju modlitbou, ktorá trvala celú noc. To prvé, čo urobil, bolo pokľaknutie a modlitebný kontakt s nebeským Otcom. O čo mu v modlitbe išlo, dozvedáme sa nepriamo z toho, čo nasledovalo bezprostredne po nej. „Keď sa rozodnilo, zavolať si učeníkov a vyvolil si z nich dvanástich...“ (v. 13) Išlo mu teda o to, aby sa poradil so svojím nebeským Otcom, aby sa Ho opýtal, ktorých si má vybrať za svojich spolupracovníkov a pokračovateľov svojho diela. Táto modlitba pre nás vyznieva ako tichá, ale dôrazná pripomienka, že poznať poslanie, ktoré nám zveruje Boh, a poznať spôsob, akým ho máme vyplniť, nebýva vždy jednoduché. Vyšiel na vrch. Hory, príroda nás odpútavajú od nestáleho, často hektického prostredia a akosi prirodzene dvíhajú našu myseľ k Bohu. Strávil celú noc v modlitbe. To nás upozorňuje na to, že pred Bohom je niekedy potrebné dlho uvažovať nad tým, o čo prosiť, a niekedy aj nad tým, ako prosiť. Zástupy, ktoré mal Ježiš okolo seba, pozostávali zakaždým z iných ľudí. Nemohli byť preto dost' bezpečným základom pre Jeho dielo. Učeníci, ktorí s Ním chodili, boli čímsi stálejším. Ale Ježiš potreboval takých, ktorí by sa k Nemu pripúťali natrvalo, ktorí by pokračovali v šírení evanjelia. Preto prosí o

radu svojho Otca, modlí sa celú noc. Ráno si ich vyvolil a nazval ich apoštolmi – delegátmi, poverencami, ktorých mali ľudia prijať tak, ako Jeho samého. Jedného z dvanástich si potom nazval „Skalou“ – ale nie „ta petra“, ale „ho petros“. Teda nie on je základom, ako sa to niekedy nesprávne chápe. Nie Peter, človek, učeník je skalou, ale Ježiš je tým uholným kameňom, na ktorom stojí a bez ktorého padá spoločenstvo Bohu patriacich kresťanov. Postupoval od nestálych más k pevnému jednotlivcovi a od toho potom späť k masám, ktoré mal tento vybraný jednotliviec upevňovať vo viere. Vidíme, že keď sa Ježiš modlí za svojich učeníkov – za dvanástich, robí tak v rámci poslania, ktoré Mu zveril Otec. Amen.

Modlitba:

Ten, kto Ťa, Bože, hľadá, nájde; kto prosí, dostane, Pán vraví sám, že v nebies stan kto s vierou klope, dokorán otvorí mu Ježiš sám. Amen.

Mgr. Jaroslava Mišiaková, námestná farárka v CZ ECAV Myjava